

I. D. Da' som till förygad handläggning
företogs det från Kurterna till beslutades
den 29 sistlidne April till denna dag uppf-
skjutna kanslerningsmålet angående Mr.
betaren Nikolaus August Lund, häktad
och tilltalad för misshandelt, inställde
sig kronoläkaren C. A. Bruhcin
i exempel af allmän åklagare, hvarjehnte
Lund från cellen förhörtades.

§ 69
Nikolaus August
Lund
häktad
ang.

Målsägaren lät sig ej afhöra.

Sedan protokollet från förra rätte-
gångstillfället blifvit uppläst, förklarade
Lund i samma ton som vid förra rätte-
gångstillfället att han ^{protokoll} bekräftat ej hade
anmärkan ^{att} att han på godtn
den 19 April ike samvarit med någon
fröken utan med ett äldre obekant frö-
kimmer, samt anförde vidare, att han,
som ike brukade "lizza och kringlas"
med några människor, stete ike visst
sig vara säker till brattit och att han
derför, ehuru vis tillfallet berusat, be-
ströde åtalet; att Kustha Loderlund som
han ike trodde varit rädd för Lund, ej
af honom blifvit ombedd säga, att Lund
varit hemma på skolan 10 stycken godtn; att
han, som ^{visst} ^{skämd} ^{teufälle} ^{skämd} ^{teufälle} kunde betrida,

S.D. Då nu till förnyad handläggning företogs det från urtima ting härstädes den 29 sistlidne April till denna dag uppskjutna ransakningsmålet angående Arbetaren Nikolaus August Lund, häktad och tilltalad för misshandel, instälde sig kronolänsmannen C. A. Arnheim i egenskap af allmän åklagare, hvarjemte Lund från cellen föreheftades.

Måsegaren lät sig ej afhöra.

Sedan protokollet från förra rättegångstillfället blifvit uppläst, förklarade Lund i samma ton som vid förra rättegångstillfället att han deremot

protokollet
ej hade

annat

att

anmärka än att han på qvällen den 19 April icke samvarit med någon fröken utan med ett äldre obekant fruntimmer, samt anförde vidare att han, som icke brukade "ligga och krångla med några menneskor, slett icke visste sig vara saker till brottet" och att han därför, ehuru vid tillfället berusad, bestrede åtalet; att Hustru Söderlund som han icke trodde varit rädd för Lund

honom
, ej

af honom blifvit ombedd säga, att Lund varit hemma klockan 10 sagda qväll; att han, såsom
o vid ifrågavde tillfälle

onykter, ej kunde bestrida

1891 den 20 Maj.

hans Dahl i sitt vittnesmål berättat ang. Lund ^{lat om} ~~hans~~ Knipson; samt att han ej "lagt på hjertat", hvar han sagt at det obekanta, frontimret, med hvilket han ^{berord} ~~frågade~~ afton varit i sällskap.

Aklegaren ingaf två utredande af misshandels beklaffenhet följande kund-
ning:

Ätten mellan Södergren Bil. Jätt
som upplätes, hvarstun Aklegarens
ankall om vittnesförhör med för sådant
ändamål inkallade och ut Ratta när-
varande Anton Danielsson, Carl Carlsson
och Anna Hultman, alla boende i Stork-
holm, samt Johan Landerdahl och Gustaf
Skilda Tuzerman, bada vid ^{Sandberg} ~~Stadahl~~, hvar-
ka, då jag vorat där ej anfördes eller kunde
de utroas, fringo afligga vittnesden, om
hvars rikt de erinrades, hvarstun de ut
skilda förhör anförde:

1. Anton Danielsson: att vittnet Södergren
den 19 April i sällskap med ^{om} ~~Anna~~ Hult-
man ^{och} ~~Carl~~ Carlsson, Carl Carlsson och ^{Johan} ~~Anton~~
Johan Larsson följt bröderna Thunell från
vittnets hoctat, ^{och} ~~Bråkhyrkapten~~ ¹⁸⁵⁰, till
Aritadahl; att vittnet och afnija nu
minnda personer omkring klockan 12
^{pi natten} skiltes från bröderna Thunell vid ~~Stadahl~~
dahl N:o 6 och återvandt at Komstat till.
att de ouadelbart efter det de vände sig
från bröderna Thunell vrott en i en tunn
mörk oförrook klidd person, som ut
förbigående hoctat till, antigt vittnets
uppfattning i ^{olvetyping} ~~uppfattning~~ af sig at astad-
komma förgylde, att vittnet i denna per-

1891 d. 20 maj

son, som varit berused, dock ej mer än
att han kunde gå, trodde sig ijenkin-
na Lund, som hon några gånger för-
ut sett, ehuru han ej vetat hans namn.

att vittnet jemte sitt sällskap, utan att
^{pi rikt} ~~intala~~ sig med omformälde person, gå
vidare och efter en stund upphunnits af
bröderna Thunell, af hvilka Kenning Thu-
nell varit skuren i ansigtet, samt att vit-
nena i anledning deraf följt honom till
jättkären Lagström, ^{pi friga} ~~Stadahl~~ och ~~Stadahl~~ ~~och~~ ~~Stadahl~~

2. Anna Hultman och Carl Carlsson in-
stämde i Danielssons vittnesmål med tillägg
af Anna Hultman: att hon vid matet
med den person, som hoctat, nogga sett på
honom, emedan hon trott, att det varit en
bekant, samt af bada vittnena: att brö-
derna Thunell hos Jättkären sagt, at Ken-
ning Thunell blifvit skuren af en person,
som tagit sin tillflykt till N:o 2 ~~Stadahl~~
dal, och att bröderna Thunell sett sam-
ma person när han gått förbi vittnena,
sedan bröderna Thunell skiltes från dem.

4. Johan Landerdahl: att han, som
frågavarande gått omkring 20 minuter
före 12 i sällskap med Enkan Olsson från
Stadahl upphållit sig ute på gården till
Stadahl N:o 3, sett tre för vittnet obekän-
ta manspersoner komma gående på ga-
tan och stanna midt för N:o 3, att vito-
net tyckt sig förnimma, att sagde per-
soner der kommit i slagemål och "brän-
kat på hvarandra bra". att en af dessa
personer ropat: "akta dig han har
knif, jag har blifvit skuren, se till

vid ifrigaste tillfälle
icke nått eller sett
någon annan utom
sitt sällskap, mer
än oförannat
berused person.

hvad Dahl i sitt vitnesmål berättat ang.

Lunds hot-med

tal om

knifven; samt att han

ej lagt på hjertat "hvad han sagt åt det obekanta fruntimret med hvilket han ifrågavarande afton varit i sällskap. Åklagaren ingaf till utredande af misshandelns beskaffenhet följande handling:

"Natten mellan Söndagen — Bil. fält som upplästes. hvarefter Åklagaren anhöll om vitnesförhör med för sådant ändamål inkallade och vid Rätten närvarande Anton Danielsson, Carl Carlsson och Alma Hultman, alla boende i Stockholm samt Johan Landerdahl och Hustru Hilda Ingerman, båda vid Årstadahl, hvilka, då jäf mot dem ej anfördes eller kunde utrönas fingo aflägga vitneseden, om hvars vigt de erinrades, hvarefter de vid skilda förhör anförde:

1o Anton Danielsson: att vitnet Söndagen den 19 April i sällskap med Alma Hultman och

Carl Jönsson, Carl Carlsson och

samt ytterl. 2 personer en vid namn Carl Jönsson

och en benämnd

Johan Larsson följt bröderna Thunell från vitnets bostad, Bränkyrkagatan 185, till Årstadahl; att vitnet och öfriga nu nämnda personer omkring klockan 12 på natten

skilts från bröderna Thunell vid Årstadahl No 6 och återvändt åt Hornstull till; att de omedelbart efter det de vände sig från bröderna Thunell mött en i en tunn mörk öfverrock klädd person, som vid förbigåendet hostat till, enligt vitnets uppfattning i uppenbar afsigt att åstadkomma förargelse; att vitnet i denne per-

son, som varit berusad dock ej mer än att han kunde gå, trodde sig igenkänna Lund, som han några gånger förut sett, ehuru han ej vetat hans namn; att vitnet jemte sitt sällskap utan att på ngt sätt inlåta sig med omförmälda person, gått vidare och efter en stund upphunnits af bröderna Thunell, af hvilka Henning Thunell varit skuren i ansigtet samt att vitnena i anledning deraf följt honom till fältskären Lagström, tilläggande vt att vt icke 2 o 3. Alma Hultman och Carl Carlsson instämde i Danielssons vitnesmål med tillägg, af Alma Hultman: att hon vid mötet med den person som hostat, noga sett på honom emedan hon trott, att det varit en bekant, samt af båda vitnena: att bröderna Thunell hos fältskären sagt, att Henning Thunell blifvit skuren af en person, som tagit sin tillflykt till No 12 Årstadal, och att bröderna Thunell sett samma person när han gått förbi vitnena, sedan bröderna Thunell skilts från dem. 4 Johan Landerdahl: att han som ifrågavarande qväll omkring 20 minuter före 12 i sällskap med Enkan Olsson från Årstadal uppehållit sig ute på gården till Årstadal No 3 sett tre för vitnet obekanta manspersoner komma gående på gatan och stanna midt för No 3; att vitnet tyckt sig förnimma, att sagda personer der kommit i slagsmål och "dunkat på hvarandra bra"; att en af dessa personer ropat: "akta dig han har knif, jag har blifvit skuren, se till

vid ifrågavde tillfälle icke mött eller sett någon der utom sitt sällskap mer än ofvannämnde berusade person.

1891 den 20 Maj.

hvarf han tar vägen", hvarvit antegly-
gen den, till hvilken ytttrandet beifvit
staldt, springande beifvit sig till Nr.
stadal ^{Nr 12}, strax derpå åtföljd af
den, som sagt sig vara skaren; att då
den sistnämde frågat, hvarf det varit
af, han erhållit till svar: "till Nrk 12", samt
att vitnet, under det gemingsmannen ef-
tersattes, hört något där ~~xxx~~ från N° 12.

5 Hilda Ingerman: att hon, som voro
granne till Lunds värdrinna Kustm Loder-
lund, en Söndagsafton i slutet af April
samtalat med Kustm Loderlund, som derit
klogat öfver att hon kanske blefve nöd-
sakad sitta uppe och vänta på Lund,
som voro borta utan att vara försedd med
portnyckel och vid hemkomsten möjligen
voro full; samt att vitnet, som gått
till vängs, då klockan ~~sannolikt~~ va-
rit något öfver 11, ^{långt fram} ~~mycket~~ derit hört
en person, som passerat förbi Nrk-
dal N° 12, slå emot tunnan vid stuf-
rännan, så att det dånade, äfven som
att andra personer kommit spring-
ande på gården.

Vitnesmälen utprepades för och vit-
köndes af vittnena, som begärde ersätt-
ning för sin inställse, Landerdahl
och Ingerman under uppgift, att de ha-
de en hvar mer än fem kilometer till
tingstället, och förständigades, att vit-
nena i sådant äfseende egde åtnjuta
godtgörelse en hvar med 1,50 kronor om
dagen för 1 dag till vittnenas uppehälle
under resan och vistandet vid domsto-

1891 den 20 Maj.

hvert han tar vägen", hvarvid antagligen den till hvilken yttrandet blifvit stäldt, springande begifvit sig till Årstadal 11 och 12, strax derpå åtföljd af den, som sagt sig vara skuren; att då den sistnämde frågat, hvert det burit af, han erhållit till svar: "till 11 och 12"; samt att vitnet under det jerningsmannen efterattes hört något då inifrån No 12.

5 Hilda Ingerman: att hon, som vore granne till Lunds värdinna Hustru Söderlund en Söndagsafton i slutit af April samtalat med Hustru Söderlund, som dervid klagat öfver att hon kanske blefvo nödsakad sitta uppe och vänta på Lund, som vore borta utan att vara försedd med portnyckel och vid hemkomsten möjligen vore full; samt att vitnet, som gått till sängs, då klockan sannolikt varit något öfver 11 något derefter hört en person, som passerat förbi Årstadal No 12, slå emot tunnan vid stuprännan, så att det dånade, äfvensom att andra personer kommit springande på gården.

Vitnesmålen upprepades för och vidkändes af vitnena som begärde ersättning för sin inställelse, Landerdahl och Ingerman under uppgift att de hade en hvar mer än fem kilometer till tingsstället och förständigades, att vitnena i sådant afseende egde åtnjuta godtgörelse en hvar med 1,50 kronor om dagen för 1 dag till vitnenas uppehälle under resan och vistandet vid domsto-

1891 d. 20 Maj

sen samt Landerdahl och Snygerman dess-
utom skjutepennningar föf 1 häst från
vitnenas hemvid hit till tingsstället och
samma väg åter.

Lund, hörd öfver vitnenas berättelser
förklarade, att han ej visste, hvad han skul-
le säga med tillägg: "dom va' väl uppktra
så dom talar väl sant," hvarjante Lund
uppgaf, att han sagda afton haft hvar-
ken knif eller penningpenning på sig, utan
hade dessa legat i byxor, som ^{han} va' ej ha-
rit.

Åklagaren uppkade härefter ansvar
i Lund ^{enligt} efter 14 kapitlet 13 och 15 §§ Straff-
lagen, sistnämnda lagrum enligt dess be-
delas i lagen den 20 Juni 1890, samt
anhöll om uppskof för flere vitnenas
hörande, och förständigades, då Lund
ej hade något att häremot erinra, att
Härads Rätten funne skäligt uppskjuta
målet fortsatta handläggning till On-
dagen den 10 instundande Juni kl. II
f. m., då åklagaren skulle vara med
all sin bevisning försedd vid åfoen-
tyr att målet ändock kunde till afgö-
rande företagas.

Uppskof
10/6 91.

1891 d. 20 Maj

len samt Landerdahl och Ingerman dessutom skjutspenningar för 1 häst från vitnenas hemvist hit till tingsstället och samma väg åter.

Lund hörd öfver vitnenas berättelser förklarade att han ej visste, hvad han skulle säga med tillägg: "dom va' väl nyktra så dom talar väl sant", hvarjemte Lund uppgaf, att han sagda afton haft hvarken knif eller penningpung på sig, utan hade dessa legat i byxor, som

han
då ej bu-

rit.

Åklagaren yrkade härefter ansvar å Lund

enligt

efter 14 kapitlet 13 och 15 §§ Strafflagen, sistnämnda lagrum enligt dess lydelse i lagen den 20 Juni 1890, samt anhöll om uppskof för flere vitnens hörande; och förständigades, då Lund ej hade något att häremot erinra, att Härads Rätten funne skäligen uppskjuta målets fortsatta handläggning till onsdagen den 10 instundande Juni kl. XI f. m., då åklagaren skulle vara med all sin bevisning försedd vid äfven-tyr att målet ändock kunde till afgörande företagas.

Upskof
10/6 91.